

DE OLIE VAN DE WEDUWE HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, deze week leest u op deze website opnieuw een bijbelverkondiging tot herstel van gemeenten, waar een begin van verval is ingetreden. En vaak heeft dat verval juist gevolgen voor onze jeugd, de jongeren in de gemeente. Zoals blijkt uit het schriftgedeelte, dat ik kort wil bespreken, namelijk 2 Kon. 4:1-7 – *“Een vrouw nu uit de vrouwen van de zonen der profeten riep tot Elisa, zeggende: Uw knecht, mijn man, is gestorven, en gij weet, dat uw knecht den HEERE was vrezende; nu is de schuldhoeër gekomen, om mijn beide kinderen voor zich tot knechten te nemen. En Elisa zeide tot haar: Wat zal ik u doen? Geef mij te kennen, wat gij in het huis hebt. En zij zeide: Uw dienstmaagd heeft niet met al in het huis, dan een kruik met olie. Toen zeide hij: Ga, eis voor u vaten van buiten, van al uw naburen ledige vaten; maak er niet weinig te hebben. Kom dan in, en sluit de deur voor u en voor uw zonen toe; daarna giet in al die vaten, en zet weg, dat vol is. Zo ging zij van hem, en sloot de deur voor zich en voor haar zonen toe; die brachten haar de vaten toe, en zij goot in. En het geschiedde, als die vaten vol waren, dat zij tot haar zoon zeide: Breng mij nog een vat aan; maar hij zeide tot haar: Er is geen vat meer. En de olie stond stil. Toen kwam zij, en gaf het den man Gods te kennen; en hij zeide: Ga heen, verkoop de olie, en betaal uw schuldhoeër; gij dan met uw zonen, leef bij het overige.”*

Wat een wonderlijk verhaal, vindt u ook niet? Ja, onze Heer en Heiland is werkelijk een God van wonderen. En juist voor de zwakken onder ons, de weduwen en de wezen, heeft Hij een zwak (Deut. 10:17-18). Hij zorgt uitermate goed voor hen. Hij verlangt er naar om hen in hun noden te kunnen helpen. Maar zoals met alles, moeten wij Hem vertrouwen dat Hij datgene zal doen wat nodig is. Wij moeten geloven, dat Hij is en het ook kan én zal doen!

Hebr. 11:6 – *“Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.”*

Dit deed ook de weduwe in het verhaal. Zij kon grote financiële schulden niet afbetalen en daarom zouden haar twee zonen als knechten aan de schuldhoeër worden verkocht. Maar zij richtte zich in haar nood tot de profeet Elisa. Zij wist dat hij de woorden Gods sprak, met de Here God een bijzondere relatie had en als middelaar optrad. Wellicht vraagt u zich af, waarom zij zich niet zelf rechtstreeks tot God richtte. Maar in dit tijd was het gewoonte, dat priesters en profeten bemiddelden tussen God en het volk.

Wat heel bijzonder is: Deze weduwe had ook geloof. Nergens is in het verhaal enig ongeloof van haar kant te bespeuren. Zij deed exact wat Elisa haar opdroeg.

Maar laten we eens onderzoeken, wat dit verhaal ons nog meer kan leren.

Er is hier sprake van een vrouw. En zoals op deze site al vele malen is uitgelegd, is een vrouw in de bijbel ook vaak een typebeeld van de gemeente.

Het gaat in dit verhaal daarom ook om een gemeente, een gemeente wiens man helaas was gestorven. Zoals u ongetwijfeld weet, is de Man en Bruidegom van de Gemeente onze Here Jezus Christus (2 Cor. 11:2). Als juist Jezus, om Wie het gaat en om Wie alles draait, in ons midden ‘gestorven’ is, dan is dat een zeer ernstige zaak. Omdat dit aangeeft, dat Hij niét meer levend in ons midden is, niét meer wordt gepredikt, niét meer wordt aanbeden, niét meer wordt ervaren! En dan is ook de goddelijke liefde ‘ágapé’ geweken. Is het niet vreselijk, dat er talloze predikingen in vele kerken worden gebracht, waarin de heerlijke Naam Jezus, door Welke wij alleen zalig kunnen worden (Hand. 4:12), niet eens meer wordt genoemd? Waarin Zijn genadevolle Verzoeningwerk aan Golgotha’s kruis niet eens meer aan de orde komt. Ja, waarin wél Zijn Opstanding uit graf en dood wordt ontkend of gebagatelliseerd, dan wel zogenaamd ‘vergeestelijkt’.

Broeders en zusters, tragisch is het met vreselijke gevolgen als Jezus niet meer in Zijn volheid van dood en Opstanding in de gemeente leeft. Dan wordt onze jeugd geknecht.

Gebonden en geknecht, omdat het enige alternatief voor een gemeente waar Jezus niet meer wordt ervaren, (kille) organisatie is en het bedenken van allerlei menselijke regeltjes en inzettingen. Met andere woorden, omdat de liefde en de genade nu ontbreken, worden wetten ingevoerd. De Wet is in geestelijke schaduwbeeld dan ook de schuldheer waar het in dit verhaal om gaat. De Wet knecht mensen en dan allereerst de jeugd in de gemeente. Zij zijn er het gevoeligst voor: *“Doe je dit, dan is er straf, doe je dat, dan is er beloning”*. En als de Wet heerst, zullen jonge mensen ook de eersten zijn, die de gemeente de rug toekeren. Want zij voelen haarfijn aan of er in ons midden wérkelijk oprechtheid en liefde heersen.

Maar deze weduwe (dus deze gemeente die Jezus niet meer ervoer en op het punt stond haar jongeren te verliezen) deed het enige juiste. Zij wendde zich tot een gezalfde man met een zuivere, profetische blik. Zij vroeg hulp aan de profeet Elisa, die in dit verhaal een typebeeld is van de Heilige Geest. Elisa betekent *“mijn God is redding, redding van God”*. En Elisa vroeg aan haar: *“Wat heb je (nog) in huis?”* Met andere woorden, *“Wat bezit je nog aan geestelijke waarden in je hart?”* Gelukkig was het antwoord, dat zij nog een kruikje met olie bezat.

Zo zal het in de gemeente ook zijn. Ook al wordt Jezus helaas niet meer ervaren, zullen er altijd nog enige ware, wedergeboren kinderen Gods overblijven. De gemeente zal dus nog enige zalving van de Heilige Geest bezitten. Olie is zoals u allen zult weten een typebeeld van de Heilige Geest (Zach. 4:1-14). En het bezit van olie, al is het nog maar een beetje, is uiterst waardevol. Want zij, die nog een beetje olie bezitten, mogen zich in hun nood ook nu nog tot een persoon wenden. Niet meer tot een profeet als Elisa, maar nu tot een goddelijk Persoon, namelijk onze Heer en Redder, Jezus Christus. Want Hij mag dan wel in onze gemeente ‘gestorven’ zijn: Hij is niet dood, Hij is opgestaan (Matth. 28:6)! Hallelujah!

Het advies van Elisa was allereerst: *“Ga naar buiten, ga naar je burens, en verzamel lege vaten en zorg er voor dat het er niet weinig zijn.”*

Dit leert ons dat de gemeente naar buiten moet treden. Niet om menselijk organisatorisch allerlei projecten te ondernemen waar Jezus en Gods Geest buiten staan. Neen! Zij dient het arbeidsveld te betreden, waar de velden reeds wit zijn om te oogsten. Joh. 4:35 – *“Zegt gijlieden niet: Het zijn nog vier maanden, en dan komt de oogst? Ziet, Ik zeg u: Heft uw ogen op en aanschouwt de landen; want zij zijn alrede wit om te oogsten.”* De gemeente dient lege vaten, dat wil zeggen onbekeerde zielen met lege harten, te gaan zoeken in de heggen en de steggen. Luk. 14:23 – *“En de heer zeide tot den dienstknecht: Ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol worde;”* En zorg er voor, dat niet weinig zielen, maar vele zielen worden binnengehaald.

En vervolgens zei Elisa: *“Breng dan al die lege vaten in je huis, sluit de deur, en vul dan al die vaten met behulp van het kruikje olie dat je nog bezit.”*

Het vullen van andere lege vaten wil zeggen, dat we dienen te getuigen van Jezus en met de zalving van de Heilige Geest, Die we zelf nog bezitten, hun harten zullen vullen. Totdat ook zij vol zijn. Dát is het grote wonder Gods. Wellicht zijn we lauw in liefde voor Jezus geworden en woont de Heilige Geest nog slechts in een heel klein achterkamertje van ons hart. Maar met dat heel kleine beetje olie van de Heilige Geest, kunnen andere harten tot aan de rand toe worden gevuld. Ja, tot overvloeiens toe! Omdat de Heilige Geest het werk doet. Niet wij, Hij doet het en niets zal voor Hem onmogelijk zijn. Zoals Jezus slechts enkele broden en visjes vermenigvuldigde en daarmee een schare van duizenden mensen voedde, zo kan ook de Heilige Geest met een klein beetje olie ontelbare lege harten vullen. Doch wat Hij nodig heeft, zijn bereidwillige mensen die uitgaan, lege vaten verzamelen en getuigen van Jezus.

En dát deed de weduwe. En dat deden ook haar zonen! Zij werkten keihard mee. Om lege vaten te verzamelen en ze vervolgens met olie te vullen.

Onze jongeren behoren wij niet te binden met allerlei menselijke regeltjes en inzettingen. Natuurlijk, orde en regel moeten er zijn in de gemeente, doch u begrijpt wat ik wil zeggen. Bindt hen niet aan allerlei voorwaarden, die hun dienstbaarheid, activiteit en liefde voor Jezus aan banden leggen. Integendeel, stimuleer hen juist om uit te gaan en zielen voor Jezus te winnen en help hen. Werk met hen samen aan dat ene doel als een hecht team. Dan zult u zien dat de jongeren actief worden en de liefde voor Jezus in hen gaat branden. Weet u welk wonder er dan gebeurt? De schuldeheer wordt afbetaald. Dat is Gods genade, dat is Zijn voorziening. Er komt vrijheid en liefde voor Jezus terug. In de harten van de mensen in de gemeente wordt lauwheid vervangen door vurige liefde voor Jezus. En zij worden niet meer beknot met allerlei menselijke regeltjes en inzettingen.

Geliefde broeders en zusters, prijst God, dat Jezus is gekomen om onze schuld aan het kruis af te betalen met Zijn eigen Bloed, met Zijn leven. Wij mogen nu vrij zijn. Onze schuldeheer die zegt dat wij moeten sterven omdat we hebben gezondigd, is afbetaald (Rom. 6:23). Door Jezus! De Wet heerst niet meer over ons (Rom. 7:4,6). Hallelujah! Laten we waakzaam zijn, dat de liefde voor Jezus niet (meer) uit ons hart wegebt. Dan blijft de olie van de Heilige Geest stromen en kunnen lege vaten steeds weer worden gevuld. Want de waarschuwing in dit verhaal is, dat toen er geen lege vaten meer werden aangeleverd, de olie stil ging staan.

Moge Jezus u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.